

การจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร
Personal financial planning for retirement of employees in Bangkok area

ไพศาล ต้นบริรักษ์¹ นารินี แสงสุข²

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัจจัยการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร 2. เพื่อศึกษาการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร 3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการวางแผนทางการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร และ 4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการวางแผนการเงินกับการจัดการการวางแผนการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้เครื่องมือในการเก็บแบบสอบถามจากกำลังแรงงานในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 400 คน ใช้วิธีทดสอบทางสถิติ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมานระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยตัวแปรเพศใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-Test ส่วนตัวแปรอายุ การศึกษา สถานภาพ ภาวะทางครอบครัว และรายได้ต่อเดือน ใช้สถิติ ANOVA (One way Analysis of Variance) ในกรณีเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบว่ามี ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different) การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการวางแผนการเงินกับการจัดการการวางแผนการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติแบบสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlations) ทดสอบการหาความสัมพันธ์โดยมีระดับนัยสำคัญที่ 0.05 ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามโดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณของพนักงานเอกชนในกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับปานกลาง ผลการศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการวางแผนทางการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่ากลุ่มพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ อายุ สถานภาพ ภาวะทางครอบครัว และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลด้านการศึกษาพบว่า กลุ่มพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปัจจัยของการวางแผนการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติแบบสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlations) พบว่าปัจจัยของการวางแผนการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้

คำสำคัญ: การวางแผนทางการเงิน, การวางแผนเพื่อการเกษียณ, พฤติกรรมการวางแผนการเงิน

ABSTRACT

The research aimed to (1) Study financial factors for retirement of employees in Bangkok area. (2) To study management of financial planning for retirement of employees in Bangkok area. (3) To compare between financial factors and management of financial planning for retirement of employees in Bangkok area. (4) To study the relationship between financial factors and management of financial planning of employees in Bangkok area by using questionnaire as a tool for data collection from 400 employees. The data analysis showed in percentage, mean and standard deviation. The statistics used in this research include t-Test to determine if the means of two sets of data significantly different from each other. One-way ANOVA used to compare means of two or more samples testing. The factors relationship at significance level 0.05. LSD (Least-Significant Different) is used to compute the smallest significant difference between two means. Pearson's correlation is used to test the association, between financial factor and management of financial planning. The research found that employees in Bangkok area, have moderate opinions about their retirement financial planning

The demographical characteristics of gender, age, status family burden and salary affected attitudes toward management of financial planning for retirement. On the other, level of education is not related with the management of financial planning

Pearson Correlations showed that financial factors such as knowledge and investment experience are effect to management of financial planning

Keyword: Financial planning, Financial planning for retirement, financial planning's behavior.

บทนำ

จากความก้าวหน้าทางการแพทย์สมัยใหม่และการบริการสาธารณสุขที่ปรับปรุงดีขึ้นส่งผลให้อายุขัยของประชาชนเพิ่มขึ้นอย่างมากเมื่อเทียบกับปลายศตวรรษที่ 19 องค์การสหประชาชาติรายงานว่า เมื่อสิ้นปี 2562 อายุขัยโดยเฉลี่ยของประชากรอยู่ที่ 72.6 ปี โดยสูงกว่าข้อมูล ณ สิ้นปี 2533 ถึง 8 ปี และมีการคาดคะเนว่าในปี 2593 ประชากรชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะมีอายุขัยเฉลี่ยอยู่ที่ 80.8 ปี (United nation, 2019) สถานการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้นานาอารยประเทศก้าวเข้าสู่การเป็นสังคมผู้สูงอายุอย่างรวดเร็ว ข้อมูลขององค์การสหประชาชาติยังระบุอีกว่าหากมีประชากรผู้สูงอายุถึงร้อยละ 14 ของประชากรทั้งหมด ประเทศนั้นจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัว เมื่อสิ้นปี 2562 ระบุว่าทั่วโลกมีประชากรรวม 7,713 ล้านคน เป็นประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปร้อยละ 13.20 หรือ 1,018 ล้านคน (Population Pyramid,

2020) โดยเฉพาะทวีปยุโรป และอเมริกาเหนือ เป็นสังคมสูงวัยสมบูรณ์ตั้งแต่ปี 2560 ในขณะที่กลุ่มทวีปเอเชียกำลังตามไปติด ๆ ด้วยประชากรสูงวัยร้อยละ 12.74 หรือ 586.1 ล้านคนสำหรับในประเทศไทยจากข้อมูลในปี 2562 พบว่ามีประชากรทั้งหมดจำนวน 69.6 ล้านคน โดยมีสัดส่วนของประชากรที่มีอายุมากกว่า 60 ปีสูงถึง 12.85 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 18.46 จากสัดส่วนนี้ จะเห็นได้ว่าประเทศไทยได้เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างเต็มตัวแล้ว จากข้อมูลอายุขัยเฉลี่ยของประชากรขององค์การสหประชาชาติได้รายงานไว้ว่า อายุขัยเฉลี่ยของประชากรมั่ว โคลมิแ่นัว โนมป์ปรับตัวเพิ่มสูงขึ้นสำหรับประชากรในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้มีรายงานว่าจะมีอายุเฉลี่ยที่ประมาณ 80 ในปี 2593 นั้นหมายความว่า ประชากรจะมีชีวิตอยู่ภายหลังเกษียณอีก 20-25 ปี ทั้งนี้เนื่องจากคน โดยทั่วไปที่เป็นพนักงานบริษัทเอกชนหรือรับราชการส่วนใหญ่จะเกษียณเมื่อมีอายุ 60 ปี และเมื่อเกษียณก็ต้องว่างเว้นจากการทำงานประจำและต้องสูญเสียรายได้ที่เคยได้รับจากการทำงานประจำลงไปด้วย การที่จะรักษาระดับคุณภาพชีวิตในช่วงหลังเกษียณให้เท่ากับหรือใกล้เคียงกับช่วงก่อนเกษียณต้องอาศัยการเตรียมความพร้อมและวางแผนเกษียณที่ดีในปัจจุบัน

แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนเพื่อคุ้มครองรายได้ของผู้สูงอายุเนื่องจากการเกษียณอายุเริ่มมีขึ้นในช่วงการปฏิวัติอุตสาหกรรมเนื่องจากประชาชนมีการเคลื่อนย้ายจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและมีรายได้จากค่าจ้างเป็นหลักในการใช้จ่ายเพื่อเลี้ยงดูครอบครัว (ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุนสถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน, ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2553 หน้า 4) เมื่อประชากรเหล่านี้เกษียณอายุรายได้จากที่เคยได้รับการจ้างงานก็จะหมดไปทำให้ประชากรที่ไม่มีการวางแผนการเกษียณหรือออมเงินไว้ล่วงหน้าเพื่อใช้ยามเกษียณมีคุณภาพชีวิตหลังเกษียณที่ต่ำลงหรืออาจจะต้องกลายเป็นภาระของครอบครัวหรือสังคมในที่สุด ด้วยเหตุนี้การวางแผนเพื่อรับมือกับการเกษียณจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในปัจจุบันต่อการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของประชากรที่เปลี่ยนไปสู่สังคมผู้สูงอายุมากยิ่งขึ้น ในส่วนของภาครัฐเองก็พยายามจัดการระบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ เช่น เบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ การจัดตั้งกองทุนประกันสังคมหรือการส่งเสริมการออมเพื่อใช้ในยามเกษียณเช่น กองทุนสำรองเลี้ยงชีพและกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพซึ่งก็ยังไม่เพียงพอกับความความต้องการดังนั้นการวางแผนเกษียณจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่จะเกษียณอายุในปัจจุบันเพื่อเป็นการสร้างความมั่นคงในวันเกษียณอีกทั้งการวางแผนเกษียณเป็นการนำไปสู่การพิจารณาปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษียณอายุ รวมไปถึงอายุคาดหวังที่จะเกษียณจำนวนเงินเท่าใดที่ต้องการที่จะมีให้พอเพียงกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินชีวิต

การวางแผนทางการเงินเป็นกระบวนการประเมินสถานภาพทางการเงินและความเป็นอยู่ของบุคคลเพื่อทำการพัฒนาและปรับปรุงการหารายได้ การใช้จ่ายและการลงทุนโดยเข้าไปศึกษาปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจและกระบวนการตัดสินใจด้านการเงินของบุคคลทั้งนี้การวางแผนทางการเงินเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเงินซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตที่จะต้องเรียนรู้วิธีการหาเงินเลี้ยงชีพและในขณะเดียวกันก็ต้องศึกษาเรื่องวิธีการออม การใช้จ่ายการลงทุนและการบริหารจัดการให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินและเป้าหมายแห่งชีวิตที่ได้กำหนดไว้ การศึกษาเรื่องการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมความพร้อมในการใช้ชีวิตหลังเกษียณเป็นการศึกษาที่น่าสนใจและเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบันอย่างยิ่งเพื่อเป็นแนวทางให้หน่วยงานในทุก ๆ ภาคส่วน ได้ตระหนักถึงและเตรียมพร้อมรับมือกับการเกษียณอายุที่จะเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ คือ การมีชีวิตความเป็นอยู่และลักษณะการใช้ชีวิตที่ดีขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

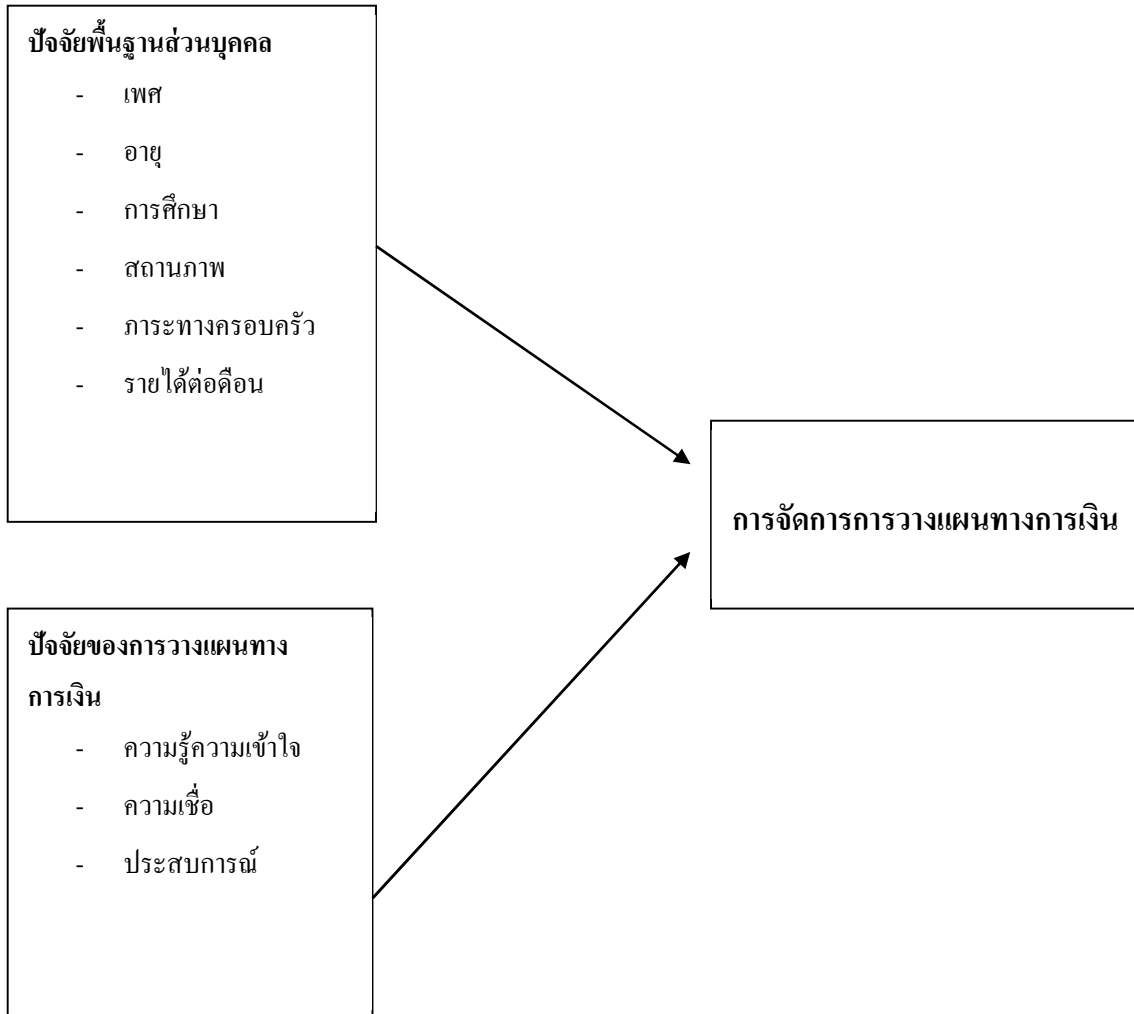
1. เพื่อศึกษาปัจจัยการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อศึกษาการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการวางแผนทางการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร
4. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการวางแผนการเงินกับการจัดการการวางแผนการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมุติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ ระดับการศึกษา ภาระทางครอบครัว และ รายได้ต่อเดือนมีความคิดเห็นต่อการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณแตกต่างกัน
2. ปัจจัยของการวางแผนการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร

กรอบการวิจัย

การศึกษาวิจัย เรื่อง การจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัย ได้กำหนดกรอบการศึกษาวิจัย ดังนี้

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเรื่องการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร เป็นการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ โดยประชากรที่ศึกษาคือกำลังแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุตั้งแต่ 15-60 ปี จำนวน 5,258,200 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม, 2563, หน้า 10) คำนวณโดยการใช้สูตรของ Yamane (1973) (อ้างถึงใน จารุณี จอมโลกสูง (2555)) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ได้ขนาดตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน

2. ขอบเขตด้านเวลา ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาและดำเนินการวิจัย ช่วงเดือนพฤษภาคม 2563 ถึงเดือน มิถุนายน 2563

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. กำลังแรงงาน หมายถึง บุคคลผู้มีอายุ ตั้งแต่ 15 – 60 ปี และไม่เป็นผู้ที่ไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องจากเป็นเหตุผลต่าง ๆ เช่น ผู้ที่เรียนหนังสือ ผู้ทำงานบ้าน ผู้ไม่สามารถทำงานได้เนื่องจากความพิการหรือเจ็บป่วยเรื้อรัง ผู้ที่ไม่สมัครใจทำงาน ผู้ที่ทำงานโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ผลกำไร หรือผู้ที่ทำงานให้แก่องค์กรกุศลต่าง ๆ โดยไม่ได้รับค่าจ้างหรือไม่พร้อมที่จะทำงานเนื่องมาจากเหตุผลอื่น

2. การเกษียณอายุ หมายถึง การที่บุคคลถอนตัวออกจากงานประจำที่ทำอยู่เมื่อมีอายุระหว่าง 55-60 ปี

3. การจัดการการวางแผนทางการเงิน (Financial Planning) หมายถึง แนวคิดในการเตรียมความพร้อมและนำไปสู่ความมั่นคงทางการเงิน โดยใช้กระบวนการการวางแผนและจัดสรรเงินให้เพียงพอในการใช้จ่ายประจำวัน การใช้จ่ายในอนาคต รวมไปถึงการเก็บออมเพื่อการเกษียณอายุ

4. พนักงานเอกชนหมายถึง ผู้ซึ่งทำงาน โดยได้รับค่าจ้างในสถานธุรกิจ ซึ่งไม่ใช่หน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจ และมีนายจ้างเป็นเจ้าของหรือผู้ดำเนินการ

5. ปัจจัยทัศนคติด้านความรู้ความเข้าใจ หมายถึง แนวโน้มของพฤติกรรม ความรู้ ความเห็นในรูปแบบการเข้าใจ ในผลิตภัณฑ์ และ รูปแบบของการออมและการลงทุน รวมไปถึงการพยากรณ์อัตราผลตอบแทนของการลงทุน

6. ปัจจัยทัศนคติด้านความเชื่อ หมายถึง การยอมรับว่าสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นความจริง หรือมีการดำรงอยู่จริง (Exist) โดยอาศัยประสบการณ์ตรง การไตร่ตรอง หรือการอนุมาน

7. ปัจจัยทัศนคติด้านประสบการณ์ หมายถึง ความรู้ หรือความชำนาญการในการลงทุนเนื่องจากเคยศึกษาหรือเคยลงทุนในผลิตภัณฑ์นั้นๆ มาก่อน

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครผู้ศึกษาได้นำแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นกรอบอ้างอิงในการศึกษาดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับการเกษียณอายุ
2. แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณ
3. แนวคิดที่เกี่ยวกับคุณภาพชีวิต
4. แนวคิดและทฤษฎีการจัดการ
5. ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของมารสโลว์(Maslow Hierarchy of need) และ ทฤษฎีความต้องการของแอลเดอร์เฟอร์(Alderfer's Modified NeedHierarchy Theory)
6. วรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณ

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการศึกษาเรื่องการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research Method) โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยผู้วิจัยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

พื้นที่ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. พื้นที่เป้าหมาย (Focus of Area) การวิจัยเรื่องการจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจงพื้นที่ศึกษา หรือพื้นที่เป้าหมาย คือ กำลังแรงงาน ภาคเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร
2. ประชากรการวิจัย (Research Population) ประชากรของงานวิจัยเชิงปริมาณครั้งนี้ผู้วิจัยทำการศึกษากำลังแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุตั้งแต่ 15-59 ปี จำนวน 5,258,200 คน
3. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเชิงปริมาณ
 นี้ผู้วิจัยทำการศึกษากำลังแรงงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีอายุตั้งแต่ 15-59 ปี จำนวน 5,258,200 คน โดยอาศัยสูตรทราบจำนวนประชากร ของ Yamane (1973) (อ้างถึงใน จารุณี จอมโคกสูง (2555)) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และความคาดเคลื่อน 5%

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัย “การจัดการการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร” เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณเป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรม เอกสารทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ มีขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ศึกษาค้นคว้ารายละเอียดต่าง ๆ จากหนังสือเอกสารทางวิชาการ ทฤษฎี และงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการการทางการเงินเพื่อการเกษียณ กำหนดเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นที่ 2 นำข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้มาสร้างชุดแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ขั้นที่ 3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาภาษาที่ใช้ ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถาม

ขั้นที่ 4 นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เสนอผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญทางด้านเครื่องมือวิจัย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ จำนวน 3 ท่าน พร้อมทั้งพิจารณาความถูกต้องชัดเจนของการใช้ภาษาจากความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม IOC (Index of item objective congruence)

ขั้นที่ 5 ปรับปรุงแก้ไขจากการตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เพื่อนำไปจัดทำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ (แบบสอบถามออนไลน์) ในการเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บแบบสอบถามทางออนไลน์ โดยเก็บข้อมูลแบบสอบถามจากพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ระยะเวลาในการแจกแบบสอบถามเริ่มในเดือน มิถุนายน 2563 เป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 1 เดือน โดยเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามออนไลน์กับกลุ่มตัวอย่างโดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง 400 ตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยในเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการศึกษา ซึ่งเป็นลักษณะของคำถามปลายปิด โดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีตลอดจนผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาสรุปกรอบแนวคิดในการศึกษา และนำมาจัดทำแบบสอบถามให้มีความสัมพันธ์กับกรอบแนวความคิด โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นการแบ่งกลุ่มเพื่อทราบถึงปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา ภาระทางครอบครัว และ รายได้ต่อเดือน โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) การวิเคราะห์ค่าทางสถิติจะใช้ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

แบบสอบถามส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านผลตอบแทนคาดหวังและการยอมรับความเสี่ยงของการลงทุนซึ่งจะประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับระดับการยอมรับความเสี่ยงและระดับผลตอบแทนที่ต้องการ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check-List) การความถี่จะใช้ ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในส่วนที่ 2 และนำมาแปลผลเป็นระดับความเสี่ยง และใช้การวิเคราะห์ทางสถิติด้วย ความถี่ และร้อยละ

แบบสอบถามส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านทัศนคติ ซึ่งจะประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ ประสิทธิภาพ ความเชื่อในการลงทุน การวิเคราะห์ค่าทางสถิติจะใช้ (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

แบบสอบถามส่วนที่ 4 ข้อมูลการวางแผนการเงินเพื่อเตรียมการเกษียณอายุ ซึ่งจะประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ รูปแบบการลงทุนหรือการออม ประเภทหลักทรัพย์ ระยะเวลาจัดสรรเงินลงทุนที่ต้องการการวิเคราะห์ค่าทางสถิติจะใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

โดยในส่วนที่ 3 และส่วนที่ 4 มีลักษณะเป็นคำถามปลายปิดเป็นระดับการวัดข้อมูลโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scale และใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตรากาขึ้น (Interval Scale) ผู้วิจัยได้แบ่งระดับความคิดเห็นออกเป็น 5 ระดับ

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามทั้งหมด 6 ตอน โดยแบ่งเป็นเชิงพรรณนา 4 ตอน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน 2 ตอน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่าใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ร้อยละ 56.75 และร้อยละ 43.25 ตามลำดับ มีอายุเฉลี่ยอยู่ในช่วง 30-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.25 ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 67.50 สถานภาพโสด และ สมรสมีจำนวนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 48.75 มีภาระทางครอบครัวเช่นค่าอุปการะบุตร หรือบิดา-มารดา อยู่ในช่วง 5,001- 7,500 บาทต่อเดือน โดยคิดเป็นร้อยละ 24.25 และมีระดับรายได้ในช่วง 35,001-45,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 30.25

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้านผลตอบแทนคาดหวังและการยอมรับความเสี่ยงของการลงทุนโดยการแจกแจงความถี่ และร้อยละ การแปลผลระดับความเสี่ยงจะใช้การแปลผลของของแบบสอบถามส่วนที่ 2 และนำมารวมกับช่วงอายุเพื่อทำการหาระดับความเสี่ยง และใช้การวิเคราะห์ ความถี่และร้อยละ

ผลการศึกษาพบว่าโดยภาพรวมมีความสามารถในการยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับ ที่ 3 ระดับปานกลางค่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ 54.00 โดยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการลงทุนประมาณ 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 48.25 และมีเป้าหมายในการลงทุน 3-7 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.75 ส่วนใหญ่ร้อยละ 43.25 มีความต้องการผลตอบแทนจากการลงทุนเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายประจำเพียงเล็กน้อย สถานะการออมในปัจจุบันเพียงพอสำหรับการใช้จ่ายได้ ระหว่าง 3-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 41.50 เป็นผู้ที่สามารถทนต่อการขาดทุนได้เพื่อที่จะมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนที่สูงขึ้น ร้อยละ 57.75 มีโอกาสในการทำกำไร หรือผลขาดทุนอยู่ในช่วง ร้อยละ 20-50 คิดเป็นร้อยละ 53.50 ผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่เขกลงทุน

คือ ตราสารทุนเช่นหลักทรัพย์ หรือกองทุนตราสารทุน โดยคิดเป็นร้อยละ 67.50 เมื่อตลาดมีการปรับตัวอย่างรุนแรง ร้อยละ 54.00 จะรอคู่สถานการณ์การเคลื่อนไหวของตลาดไปก่อน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 1 ปัจจัยของการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสำรวจพบว่าความคิดเห็นภาพรวมอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.616 เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าทุกข้อด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ได้แก่ภาพรวมด้านความเชื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.556 รองลงมาคือภาพรวมด้านความรู้ความเข้าใจมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.643 และ ภาพรวมด้านประสบการณ์มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.990 ตามลำดับ

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 2 การจัดการการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย และ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการสำรวจพบว่า โดยภาพรวมมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการการวางแผนทางการเงินอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.45 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานรวมเท่ากับ 0.750 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การวางแผนหารายได้เพิ่มหลังเกษียณอายุ มีความคิดเห็นในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.111 ลำดับถัดมาคือการวางแผนการออมเงินและการลงทุนมีความคิดเห็นในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.338 การวางแผนสำหรับยามเจ็บป่วย และการวางแผนค่าการศึกษาของบุตรมีความคิดเห็นในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.58 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.011 และ 0.962 ตามลำดับ การจัดการการวางแผนทางการเงินด้านค่าดูแลสุขภาพ และค่าันทนทานการมีความคิดเห็นในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.207 และ 1.053 ตามลำดับ มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับการวางแผนรายรับและรายจ่ายไว้ล่วงหน้าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.257

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน

ตอนที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 3 เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ

ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการวางแผนทางการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการวางแผนทางการเงินของพนักงานเอกชน ที่แตกต่างกันใช้การวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปร ที่เป็นอิสระต่อกัน โดยตัวแปรเพศใช้การวิเคราะห์ด้วยสถิติ t-Test ส่วนตัวแปรอายุ การศึกษา สถานภาพ ภาวะทางครอบครัว และ รายได้ต่อเดือน ใช้สถิติ ANOVA (One way Analysis of Variance) ในกรณีเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม หากพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จะทดสอบความแตกต่างด้วยวิธีการของ LSD (Least-Significant Different)

ผลการทดสอบสมมติฐานที่เกี่ยวกับปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลที่แตกต่างกับการจัดการการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ ที่แตกต่างกัน สรุปได้ว่า

กลุ่มพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีเพศ ช่วงอายุ สถานภาพ ภาวะทางครอบครัว และระดับรายได้ต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐาน

กลุ่มพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มีการศึกษาต่างกันมีความเห็นต่อการจัดการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณ ไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐาน

ตอนที่ 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ที่ 4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของการวางแผนการเงินกับการจัดการการเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้สถิติแบบสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlations)

ผลการวิเคราะห์แบบสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlations) ระหว่างปัจจัยของการวางแผนทางการเงินกับการจัดการทางการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยของการวางแผนทางการเงินภาพรวมมีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ที่ร้อยละ 56.8

ปัจจัยของการวางแผนทางการเงินด้านความรู้ความเข้าใจมีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ที่ร้อยละ 45.6 จึงยอมรับสมมติฐาน

อภิปรายผล

จากการวิจัยเรื่องการจัดการการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์สมมติฐานของการวิจัยโดยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ด้วยค่าสถิติ t-Test และ One-way ANOVA และ วิเคราะห์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlations) ที่ระดับนัยสำคัญ ที่ 0.05 มีประเด็นมาอภิปรายผลตาม และ วัตถุประสงค์ของการวิจัยและกรอบแนวคิดของการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาปัจจัยการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

1.1 ด้านความรู้ความเข้าใจ จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยเรื่องการจัดการการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาแล้วพบว่าส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเรื่องของการลงทุนเป็นอย่างดี และผลการวิจัยยังพบว่าผลตอบแทนเป็นเหตุผลหลักระดับมาก ในการเลือกการลงทุนทั้งนี้มากกว่าร้อยละ 48 เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการลงทุน และมากกว่าร้อยละ 67 มีการลงทุนในหลักทรัพย์หรือกองทุนตราสารทุนซึ่งโดยส่วนใหญ่ให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าเมื่อเทียบกับการออมเงินในรูปแบบเงินฝากธนาคารซึ่งในการศึกษานี้พบว่ามีการออมเงินในรูปแบบเงินฝากกับสถาบันทางการเงินเพียงอย่างเดียวมีแค่ร้อยละ 8 เท่านั้น ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และยังสามารถที่จะยอมรับผลกำไรหรือผลขาดทุนได้ถึงร้อยละ 20-50 ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการออมและการลงทุนเป็นอย่างดี ผลการวิจัยในครั้งนี้ให้ผลต่างไปจากการศึกษาของ พัฒน์ ทองพึ้ง (2555) ที่ศึกษาเรื่องการเงินส่วนบุคคล เพื่อวัยเกษียณอายุกรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้จะเป็น ครู โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้ที่ทำงานในสำนักงานราชการผลการศึกษาที่พบในการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างคือกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เลือกที่จะใช้รูปแบบการฝากเงินกับธนาคาร และการฝากเงินกับสหกรณ์ออมทรัพย์เป็นรูปแบบการออมเพื่อ

นันทนาการหรือการท่องเที่ยว การวางแผนเพื่อการซื้อบ้านหรือรถยนต์นั้น มีความเห็นด้วยในระดับมากสอดคล้องกับการศึกษาของ พิจิตรา ก้องกิตติงาม (2554) ที่พบว่าประชากรร้อยละ 82 มีความประสงค์ที่จะซื้อที่อยู่อาศัยก่อนรถยนต์

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการจัดการการวางแผนทาง

การเงินของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร

ภายใต้กรอบแนวคิดปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลในด้านของเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ ภาระทางครอบครัว และรายได้ต่อเดือน ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการวางแผนเกษียณที่ต่างกัน จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล ในด้านเพศ อายุ สถานภาพ ภาระทางครอบครัว และรายได้ต่อเดือน ที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการจัดการการวางแผนเงินเพื่อการเกษียณแตกต่างกัน แต่ระดับการศึกษาที่ต่างกันนั้นมีความคิดเห็นต่อการจัดการการวางแผนเงินเพื่อการเกษียณไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลของการศึกษาที่พบในครั้งนี้ สอดคล้องกับงานงานวิจัยของกฤษฎี ยิวคิม (2555) ที่พบว่า อายุ สถานภาพมีผลต่อการออมนอกจากนี้ กฤษฎี ยิวคิม ยังได้ศึกษาลึกลงไปถึงทัศนคติการออมเพื่อสิทธิพิเศษ เช่นสิทธิพิเศษทางภาษีซึ่งผู้วิจัยไม่ได้กล่าวถึงในงานวิจัยในครั้งนี้ การจัดการการวางแผนทางการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ต่างกันตามปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ของ ฐาปณี ไตรทอง (2555) ที่พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและการประเมินสถานการณ์ด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ งานวิจัยชิ้นนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของฐาปณี ไตรทอง เรื่องอายุที่มีความสัมพันธ์กับการประเมินสถานการณ์การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุความสัมพันธ์กับปัจจัยส่วนบุคคลด้าน เพศ และ ระดับการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง ของ ฐาปณี ไตรทอง (2555) ที่พบว่าระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับความเข้าใจและการประเมินสถานการณ์ด้านการวางแผนทางการเงินของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง และ งานวิจัยชิ้นนี้สอดคล้องกับ งานวิจัยของฐาปณี ไตรทอง เรื่องอายุมีความสัมพันธ์กับการประเมินสถานการณ์การวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณอายุ

4. ปัจจัยของการวางแผนการเงินมีความสัมพันธ์กับการจัดการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร

4.1 จากกรอบแนวคิดเรื่องปัจจัยของการวางแผนทางการเงิน มีความสัมพันธ์กับการจัดการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร การศึกษาในครั้งนี้พบว่าปัจจัยของการวางแผนทางการเงินภาพรวมมีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร ในด้านของความรู้ความเข้าใจนั้นพบว่าความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินเพื่อการเกษียณ ซึ่งสอดคล้องงานวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา ของ จารุณี จอง โลกสูง (2555) ที่พบว่าทัศนคติของบุคคลสามารถเป็นตัวส่งเสริมและเป็นแรงผลักดันให้บุคคลได้มีการวางแผนการเงินได้และยังพบอีกว่ากลุ่มผู้ตอบแบบสอบถามที่ผ่านการอบรมจะทำให้มีความรู้ความเข้าใจเรื่องการวางแผนการเงินและมีความสามารถในการวางแผนทางการเงินอย่างมีประสิทธิภาพที่ดีกว่า และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความเชื่อว่าการวางแผนการเงินตามบุคคลที่ประสบผลสำเร็จในสังคม โดยได้สรุปเอาไว้ว่าสังคมมีผลกระทบต่ออารมณ์เพราะบุคคลจะรู้จักการออมเพิ่มขึ้นเมื่อบุคคลได้พบเห็นหรืออยู่ในสภาพสังคมที่มีบุคคลที่มีการออมที่ประสบกับผลสำเร็จ

4.2 ปัจจัยของการวางแผนทางการเงินด้านความเชื่อมีความสัมพันธ์กับการจัดการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร ซึ่งให้ผลต่างไปจากการศึกษาของกฤษฎี ยิวคิม (2555) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหง ส่วนใหญ่เลือกความปลอดภัยของเงินลงทุนเป็นเป็นหลักโดยอาจไม่เชื่อว่าอัตราผลตอบแทนมีผลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนแบบการออมหรือการลงทุน

4.3 ปัจจัยของการวางแผนทางการเงินด้านประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับการจัดการวางแผนการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขต กรุงเทพมหานคร การศึกษาครั้งนี้ยอมรับในสมมติฐานที่ตั้งไว้ กล่าวคือ ปัจจัยของการวางแผนทางการเงินด้านประสบการณ์มีความสัมพันธ์กับการจัดการทางการเงินเพื่อการเกษียณของพนักงานเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าเป็นผู้ที่สามารถรับความเสี่ยงได้ในระดับปานกลางค่อนข้างสูง และมีประสบการณ์การลงทุนทั้งในรูปแบบการลงทุนในหลักทรัพย์หรือกองทุนรวมตราสารทุน โดยสามารถยอมรับผลกำไรหรือผลขาดทุน ได้ ถึงร้อยละ 20-50 ซึ่งตรงกับสรุปผลการวิจัยของพัฒณี ทองพึ้ง (2555) เรื่องการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อวัยเกษียณอายุกรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ได้มีผลสรุปเอาไว้ตรงกับการศึกษาในครั้งนี้ว่า การลงทุนในกองทุนรวมหรือ หลักทรัพย์น่าจะเป็นรูปแบบการลงทุนที่มีความสัมพันธ์ต่อการวางแผนทางการเงินเพื่อวัยเกษียณมากที่สุดเนื่องจากมีการให้ผลตอบแทนที่ดีกว่าการออมในรูปแบบของเงินฝาก

รายการอ้างอิง

- กฤษฎี ยิวคิม. (2555) *ทัศนคติและพฤติกรรมการออมของบุคลากรมหาวิทยาลัยรามคำแหงกรณีศึกษา บุคลากรคณะรัฐศาสตร์*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จารุณี จอมโลกสูง.(2555) *การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของประชากรอำเภอเมืองจังหวัดนครราชสีมา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ฐาปณี ไตรทอง. (2555) *การวางแผนทางการเงินวัยเกษียณอายุของบุคลากรในมหาวิทยาลัยรามคำแหง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย.มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พัฒณี ทองพึ้ง. (2555) *การวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อวัยเกษียณอายุ: กรณีศึกษาเฉพาะครู โรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร*. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
- พิจิตรา ก้องกิตติงาม. (2558) *การวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุนสถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน.(2553) *หลักสูตรวางแผนการเงิน ชูวิชาที่ 1 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการวางแผนการเงินตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*.กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง
- ศูนย์ส่งเสริมการพัฒนาความรู้ตลาดทุนสถาบันกองทุนเพื่อพัฒนาตลาดทุน. (2553) *หลักสูตรวางแผนการเงิน ชูวิชาที่*

4 การวางแผนสำหรับวัยเกษียณ.ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง
PopulationPyramid. (2020), สืบค้นเมื่อ 20 พฤษภาคม 2563 จาก<http://www.populationpyramid.net/>
UnitedNation(2019) *WorldPopulation Prospects Highlights 2019*, Department of Economic and Social
Affairs2019.